

KOLONIJE

Bratislav Ljubišić

LIKOVNA KOLONIJA ORAŠAC

Aranđelovac

Ako neka zemlja ima svoj prepoznatljivi znak onda su to likovne kolonije ono što nas uveliko obeležava. U Srbiji je to počelo 1905, a u Vojvodini još ranije – 1896. u Nađ Banji. Likovne kolonije su posle Drugog svetskog rata nicali kao pečurke posle kiše: sada ih ima kažu, preko stotina. Ne zna se tačno jer nisu sve svake godine. Evo: nedavno je završila sa radom likovna kolonija RTS na Zlatiboru, a na Zlatiboru je u toku – sudeći po vremenu zimsko–letnja kolonija u institutu "Kirilo Savić". Zli jezici kažu da su likovne kolonije u suštini u službi razvijanja turizma među likovnim umetnicima. Ima u tome istine: ja slučajno znam jednog slikara koji je desetak puta godišnje u kolonijama. Kako mu uspeva da dođe do poziva svake godine i da ne promaši određenu kvotu već je drugo pitanje, ako ne i veštine tela i duha. Princip po kojem se radi u kolonijama je maltene isti u svakoj: umetnici dobijaju materijal, ponegde i obeštećenje, i rade li rade desetak dana. Ponekad i ponegde samo sedam. Ali sve jedno: ostaju

njihova dela kao obeležje te godine. Ima slučajeva kada umetnici donesu koji rad iz ateljea,, ostanu sedam dana da se odmore i pokupe dodeljeni materijal.

Orašac je privatna kolonija. I one druge, društvene su na neki način privatne jer umetnike bira određena osoba koja je od poverenja. Naravno da je sve prepušteno njenoj dobroj volji. Ova u Orašcu, tačnije u Bukovičkoj banji, jeste privatna jer umetnici dolaze o trošku privatnika koji sve sam finansira i pod njegovim okriljem nastaje zanimljiva kolonija, za koju čak i skeptici moraju da priznaju da ima vredna dela. Gospodin MILOMIR MILE NEDELJKOVIĆ uz pomoć umetničkog saveta bira umetnike i umnožava kolekciju slika, skulptura i keramike. Eto, za dve godine prodefilovalo je dvadeset tri slikara i na izložbi se može videti da nisu sedeli skrštenih ruku. Dela koja su izložena spadaju u onaj gornji prosek. Jedni je svakako tačno: umetnici nisu izneverili postojeću poetiku i mogu se prepoznati. A to je dobar znak da će nastajuća kolekcija imati dug vek. Dobro je istaći još nešto: izložbu u galeriji "Progres" prati dobro opremljen katalog. I to je dokaz iliti ostavština za budućnost jer se organizator ne plaši suda javnosti i nije kako se kaže "zbrzao" javni rad. Sve u svemu, zanimljiva i značajna izložba i podatak više o likovnom životu u unutrašnjosti.